

Sygn. akt VII Pa 125/12

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

**Przewodniczący:SSO Izabela Głowacka-Damaszko**

**Sędziowie:SSO Anna Rej-Żuk**

**SSR del. do SO Ryszard Sułtanowski**

Protokolant:Rafał Wyrwa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 stycznia 2013 r. w J.

sprawy z powództwa W. H.

przeciwko (...) S.A. w P.

o odszkodowanie

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w J.

z dnia 26 lipca 2012 r., sygn. akt IV P 49/11

uchyla zaskarżony wyrok w pkt II, III, IV i V i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w J. do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach procesu w instancji odwoławczej.

**Sygn. akt VII Pa 125/12**

## UZASADNIENIE

**W. H.** w pozwie przeciwko (...) S.A. w P. domagał się przywrócenia do pacy, ewentualnie zasądzenia odszkodowania, w związku z niezgodnym z prawem rozwiązaniem z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art.4 § 2 pkt c umowy o pracę. Zdaniem powoda podana przez pracodawcę przyczyna rozwiązania stosunku pracy nie została określona w sposób konkretny i rzeczywisty. Ponadto powód nigdy nie wykonywał działań godzących w dobro Spółki, jak również przyczyna podana w piśmie o rozwiązaniu umowy o pracę konkretnych zarzutów nie określała.

**Strona pozwana (...) S.A.** w P. wniosła o oddalenie powództwa. Podniosła, że przyczyną rozwiązania umowy była okoliczność, że dalsze zatrudnianie powoda z przyczyn leżących po jego stronie zagrażało istotnym interesom pozwanej spółki. Wprawdzie przyczyna rozwiązania umowy sformułowana była w sposób ogólny, jednakże powód został poinformowany o przyczynach decyzji pracodawcy. Podanie powodowi pełnych przyczyn rozwiązania umowy zagrażało udaremnieniem przez powoda istotnych czynności zmierzających do ustalenia w drodze audytu rozmiarów szkodliwej działalności powoda i jej konsekwencji majątkowych.

**Wyrokiem z dnia 26 lipca 2012 r.** Sąd Rejonowy w J.Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w punkcie I oddalił powództwo o przywrócenie do pracy, w punkcie II zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda tytułem odszkodowania 371.428,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 06.03.2011 r. do dnia zapłaty, w punkcie III nakazał stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 18.572 zł tytułem opłaty od pozwu, w punkcie IV zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 120 zł tytułem zastępstwa procesowego, zaś w punkcie V wyrokowi w jego punkcie II nadał rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 24.761,90 zł.

Sąd Rejonowy oparł się na następujących ustaleniach faktycznych:

W. H. zatrudniony był u strony pozwanej od 01.06.2001 r. na stanowisku dyrektora operacyjnego, zaś od 01.06.2004 r. na stanowisku wiceprezesa strony pozwanej. Zatrudnienie trwało do 05.02.2011 r. W tym dniu powodowi wręczone zostało rozwiązanie umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia, na podstawie art.4 § 2 pkt c umowy o pracę. W tym samym dniu powód został odwołany ze stanowiska wiceprezesa zarządu.

Zgodnie z art.4 § 2 pkt c zawartej w dniu 29.06.2010 r. umowy rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia mogło nastąpić w sytuacji, gdy dalsze obowiązywanie umowy z przyczyn dotyczących pracownika zagraża istotnym interesom spółki, w szczególności spółce grozi znaczna szkoda majątkowa albo pracownik ujawnił tajemnicę przedsiębiorstwa spółki osobom nieupoważnionym.

Pismo w przedmiocie rozwiązania umowy o pracę wręczał powodowi przewodniczący Rady Nadzorczej A. B.. W lipcu i sierpniu 2010 r. prowadził on na zlecenie prezesa B. M. analizę sytuacji finansowej spółki. Analizie poddał system informatyczny (...), sprzedaż krajową i zagraniczną w zakresie faktur, przeprowadzane inwentaryzacje, magazynowanie i etykietowanie towarów oraz analizę dokumentów finansowych. O wszelkich czynnościach informował on prezesa B. M.. W konsekwencji swoich ustaleń wystąpił do zarządu spółki o zastosowanie trybu art.52 w stosunku do powoda, dwóch informatyków oraz W. P. (1). Jednocześnie została sporządzona notatka dotycząca osoby powoda, którą A. B. odczytał powodowi i wskazał, że nie widzi potrzeby szczegółowego wskazywania przyczyny.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd I instancji wskazał, że zgodnie z art.52 § 1 pkt 1 k.p. pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych. Jednocześnie przepisy Kodeksu pracy (art.30 § 4 k.p.) nakładają na pracodawcę obowiązek wskazania w oświadczeniu o rozwiązaniu stosunku pracy przyczyny tego rozwiązania. Od jej podania ustawodawca uzależnił nie tylko ważność złożonego przez pracodawcę oświadczenia woli, ale zakres ewentualnego postępowania sądowego. Przyczyna rozwiązania stosunku pracy powinna być prawdziwa i konkretna. Konkretność przyczyny oznacza zaś konieczność jej precyzyjnego określenia, przy czym konkretność należy oceniać z uwzględnieniem innych, znanych pracownikowi okoliczności uściślających tę przyczynę. Naruszeniem art.30 § 4 k.p. jest natomiast brak wskazania przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę, ujęcie jej w sposób zbyt ogólnikowy, a także podanie innej przyczyny niż uzasadniająca rozwiązanie umowy o pracę, a więc wskazanie przyczyny nierzeczywistej.

Zdaniem Sądu Rejonowego strona pozwana nie wskazała przyczyny rozwiązania stosunku pracy z powodem. Przytoczenie w oświadczeniu o rozwiązaniu stosunku pracy jedynie zapisu ustawowego nie spełniało bowiem wymogu określenia przyczyny zwolnienia. Tym samym, w ocenie Sądu Rejonowego, strona pozwana wadliwie rozwiązała z powodem umowę o pracę bez wypowiedzenia w oparciu o art.52 § 1 pkt 1 k.p. Sąd I instancji wskazał, że w dniu 05.02.2011 r. powodowi wręczone zostało rozwiązanie umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia, na podstawie art.4 § 2 pkt c umowy o pracę. W piśmie o rozwiązaniu umowy o pracę podano jedynie podstawę rozwiązania umowy, nie zaś jej przyczynę. Sąd Rejonowy podkreślił przy tym, że podanie przyczyny oznacza wskazanie konkretnego zdarzenia lub okoliczności, które, zdaniem pracodawcy, uzasadniają wypowiedzenie. W ocenie Sądu jednakże przyczyny te przytaczane były przez stronę pozwaną dopiero w toku procesu, więc czynione były na użytek niniejszego postępowania.

W dalszym ciągu Sąd I instancji wskazał, że zgodnie z art.57§2 k.p., jeżeli umowę o pracę rozwiązano z pracownikiem, o którym mowa w art.39 albo z pracownicą w okresie ciąży lub urlopu macierzyńskiego, wynagrodzenie przysługuje za cały czas pozostawania bez pracy; dotyczy to także przypadku, gdy rozwiązano umowę o pracę z pracownikiem-ojcem wychowującym dziecko w okresie korzystania z urlopu macierzyńskiego albo, gdy rozwiązanie umowy o pracę podlega ograniczeniu z mocy przepisu szczególnego. Zdaniem Sądu Rejonowego, zważywszy, że powód znajdował się w okresie ochronnym, o którym mowa w art.39 k.p., przysługiwało mu wynagrodzenie za cały okres pozostawania bez pracy, o czym orzeczono jak w punkcie II wyroku. Jednocześnie bowiem Sąd Rejonowy uznał za niecelowe przywrócenie – jako przebywającego już na emeryturze – powoda do pracy, oddalając w tym zakresie powództwo (pkt I wyroku).

**Od powyższego rozstrzygnięcia apelację wniosła strona pozwana** zaskarżając wyrok w części, a mianowicie w punktach II, III, IV i V i zarzucając:

1. Nieważność postępowania z uwagi na to, że strona została pozbawiona możliwości obrony swych praw (art.379 pkt 5 kpc) poprzez nieuwzględnienie wniosku o odroczenie rozprawy złożonego w dniu 9 lipca 2012 r. z powodu urlopu pełnomocnika pozwanego, wykorzystanego w związku z urodzeniem dziecka i koniecznością zapewnienia opieki żonie oraz dziecku po wyjściu ze szpitala, co było znane Sądowi z uwagi na informację uzyskaną w trakcie sprawy IV P (...) w dniu 18 lipca 2012 r., przekazaną przez apl. adwokackiego, co spowodowało, iż strona pozwana nie była reprezentowana na rozprawie w trakcie przesłuchania powoda i tym samym pozbawiona została możliwości obrony swych praw poprzez uniemożliwienie zadawania pytań i składania dalszych wniosków wynikających z treści zeznań powoda.

2. Niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności dla rozstrzygnięcia poprzez nieprzeprowadzenie wnioskowanych przez pozwanego dowodów na okoliczność przyczyn rozwiązania umowy o pracę z powodem bez wypowiedzenia, w szczególności oddalenie wniosków o przesłuchanie świadków W. W., E. M., P. R., A. K. i W. P. (2).

3. Naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

- Art.57 § 1 i 2 Kp w związku z art.39 Kp poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu ich jako podstawy zasądzenia wynagrodzenia powodowi za czas pozostawania bez pracy w związku z nieuzasadnionym rozwiązaniem umowy o pracę, podczas gdy Sąd oddalając powództwo o przywrócenie do pracy nie mógł zasądzić powodowi wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy, gdyż mogło to nastąpić tylko w przypadku podjęcia pracy w wyniku przywrócenia do pracy.

- Art.58 Kodeksu pracy poprzez jego niezastosowanie polegające na zasądzeniu od pozwanego na rzecz powoda wynagrodzenia w wysokości za cały okres pozostawania bez pracy, podczas gdy powyższy przepis daje możliwość zasądzenia odszkodowania, o którym mowa w art.56 Kodeksu pracy wyłącznie w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia, wynoszący w przypadku powoda trzy miesiące.

4. Naruszenie prawa procesowego, mające wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

- art.299 kpc poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z przesłuchania strony pozwanej w sytuacji, gdy pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy dotyczące przyczyn rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z powodem;

- art.214 § 1 kpc poprzez nieuwzględnienie wniosku o odroczenie rozprawy złożonego w dniu 9 lipca 2012 r. z powodu urlopu pełnomocnika pozwanego, wykorzystanego w związku z urodzeniem dziecka i koniecznością zapewnienia opieki żonie oraz dziecku po wyjściu ze szpitala.

Jednocześnie na podstawie art.368 § 1 pkt 4 kpc strona apelująca wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów załączonych do apelacji na okoliczności wskazane w treści uzasadnienia, albowiem potrzeba powołania się na te dokumenty wyniknęła w związku z uchybieniami Sądu Rejonowego już po zamknięciu przewodu sądowego i wydaniu wyroku.

W z związku z powyższym, na podstawie art.368 § 1 pkt 5 k.p.c. strona pozwana wniosła również o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu wraz z rozstrzygnięciem w przedmiocie kosztów. Na podstawie art.374 kpc, strona pozwana wniosła ponadto o rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym z uwagi na zarzucaną nieważność postępowania.

W uzasadnieniu podniesionych zarzutów apelująca wskazała w pierwszej kolejności, że podstawą zarzutu nieważności postępowania jest przeprowadzenie w dniu 25 lipca 2012 r. rozprawy pod nieobecność pozwanej oraz jej pełnomocnika w sytuacji, w której został złożony należycie umotywowany wniosek pełnomocnika o zmianę terminu rozprawy. Strona pozwana podniosła, że zgodnie z treścią art.214 § 1 kpc rozprawa ulega odroczeniu, jeżeli Sąd stwierdzi nieprawidłowość w doręczeniu wezwania albo jeżeli nieobecność strony jest wywołana nadzwyczajnym wydarzeniem lub inną znaną Sądowi przeszkodą, której nie można przezwyciężyć. W niniejszym postępowaniu przeszkodą do prowadzenia sprawy był urlop pełnomocnika pozwanej wynikający z faktu urodzenia dziecka pełnomocnika pozwanej i konieczności zapewnienia opieki nad żoną oraz synem. Tym samym, w ocenie apelującej, wyrok wydany został z pozbawieniem możliwości obrony swoich praw przez pozwaną. Powyższe wyrażało się w uniemożliwieniu przez Sąd zadawania pytań powodowi, jak też uniemożliwiło pozwanej podjęcie odpowiedniej inicjatywy dowodowej w związku z nieprawdziwymi informacjami podawanymi przez powoda w trakcie jego przesłuchania.

W dalszym ciągu strona pozwana zarzuciła, że sprawa została zakończona bez rozpoznania jej istoty, w szczególności w wyniku zaniechania przesłuchania zgłoszonych przez stronę pozwaną świadków. Apelująca podniosła, że podjęta przez nią inicjatywa dowodowa wynikała wprost ze wskazań Sądu Najwyższego, który dopuszcza konkretyzacje przyczyn leżących u podstawy rozwiązania umowy o pracę w sposób słowny, bez podania pisemnych motywów postępowania pracodawcy. Zdaniem strony pozwanej oświadczenie wręczone pracownikowi spełniało normy wskazane w treści art.30 § 4 KP, zaś inicjatywa dowodowa pozwanej zmierzała do wykazania, iż w sposób szczegółowy, ustnie, powodowi zostały wskazane przyczyny rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia. W tej sytuacji obowiązkiem Sądu była realizacja dowodów zawnioskowanych przez pozwaną obejmujących przesłuchanie członków Rady Nadzorczej na okoliczności związane z przyczynami odwołania powoda z funkcji członka zarządu oraz rozwiązania z nim umowy o pracę w trybie dyscyplinarnym oraz poinformowania powoda o tych przyczynach. Tymczasem Sąd na rozprawie w dniu 25.07.2012 r. oddalił wszystkie wnioski dowodowe zgłoszone przez pełnomocnika pozwanej ograniczając tym samym zakres przeprowadzonych dowodów jedynie do przesłuchania świadków K. O. i A. B. oraz powoda w przedstawionych wyżej okolicznościach. Tymczasem nieprzesłuchanie pozostałych członków Rady Nadzorczej pozwanej spółki stanowiło naruszenie nakazu wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego (art.233 Kpc).

Strona pozwana podniosła również, że Sąd Rejonowy oddalając powództwo w zakresie przywrócenia powoda do pracy i zasądzając odszkodowanie naruszył przepisy prawa materialnego, a mianowicie art 57 par. 1 i 2 oraz art.58 Kodeksu pracy, ponieważ pracownikowi z którym rozwiązano umowę o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę w tym trybie przysługuje odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia, które w przypadku powoda wynosi 3 miesiące. Za cały okres pozostawania bez pracy należy się wyłącznie wynagrodzenie po podjęciu przez pracownika pracy w wyniku przywrócenia do pracy. Odnośnie zaś pracownika w okresie ochronnym w wieku przedemerytalnym (art.39 Kp), wykładania przepisu art.45 par. 2 i 3 w zw. z art 56 par. 2 Kp wskazuje, że w przypadku takiego pracownika można orzekać o odszkodowaniu, ale brak jest podstaw do zasądzenia go za cały okres pozostawania bez pracy, lecz wymiarze do 3 miesięcy.

Zdaniem strony pozwanej Sąd I instancji dopuścił się również naruszenia art.299 Kpc poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z przesłuchania strony pozwanej. Tymczasem, wobec przesłuchania powoda oraz konieczności uzupełnienia ustnego katalogu przyczyn składających się na zasadność rozwiązania umowy z powodem bez wypowiedzenia dowód ten był niezbędny.

W odpowiedzi na apelację strony pozwanej powód wniosł o oddalenie apelacji w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego według norm przepisanych.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Apelacja strony pozwanej zasługiwała na uwzględnienie, aczkolwiek Sąd Okręgowy nie podzielił wszystkich podnoszonych w niej zarzutów. Nie można było bowiem zgodzić się z najdalej idącym zarzutem nieważności postępowania opartym na treści art.379 pkt 5 k.p.c., wynikającym zdaniem strony pozwanej z pozbawienia jej możliwości obrony swoich praw poprzez nieuwzględnienie wniosku o odroczenie rozprawy z powodu urlopu pełnomocnika pozwanego pracodawcy, wykorzystanego w związku z urodzeniem dziecka i koniecznością zapewnienia opieki żonie oraz dziecku. W powyższym zakresie Sąd Okręgowy zważył, że w dniu 09.07.2012 r. pełnomocnik strony pozwanej złożył wniosek o zmianę terminu rozprawy wyznaczonej na dzień 25.07.2012 r. z uwagi na zaplanowany na okres od 16.07.2012 r. do 10.08.2012 r. urlop wypoczynkowy. W ocenie Sądu II instancji przyczyna, na którą powołał się pełnomocnik składając wniosek o odroczenie rozprawy nie była wystarczająca. Należy podkreślić, że zgodnie z art.214 § 1 k.p.c. rozprawa ulega odroczeniu wówczas, gdy nieobecność strony jest wywołana nadzwyczajnym wydarzeniem lub inną znaną sądowi przeszkodą, której nie można przewyżyć. Zdaniem Sądu Okręgowego zaplanowanej kilka tygodni przed mającą się odbyć rozprawą nieobecności zawodowego pełnomocnika strony spowodowanej urlopem wypoczynkowym nie można uznać za nadzwyczajne wydarzenie i przeszkodę nie do przewyżenia skutkującą koniecznością odroczenia rozprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.03.2009 r., I PKN 546/99). Powyższej oceny nie zmieniają podnoszone przez pełnomocnika okoliczności związane z urodzeniem dziecka oraz potrzebą zapewnienia opieki żonie i dziecku. Biorąc pod uwagę, że – jak wynika z dokumentacji medycznej złożonej przez pełnomocnika – dziecko urodziło się w dniu (...)r., przy planowanym terminie porodu na dzień 21.07.2012 r., a następnie w dniu 24.07.2012 r. zostało wraz z matką wypisane do domu w stanie dobrym, także te okoliczności nie stanowiły zdarzeń nagłych, w sposób nieoczekiwany pozbawiających pełnomocnika możliwości działania w sprawie. Pełnomocnik strony pozwanej miał bowiem możliwość zapewnienia stronie odpowiedniej reprezentacji w drodze udzielenia pełnomocnictwa substytucyjnego, a zatem nie można przyjmować, że odmowa odroczenia rozprawy doprowadziła do pozbawienia strony pozwanej możliwości obrony jej praw. Na marginesie można zauważyć, że w ocenie Sądu II instancji odroczenie rozprawy w dniu 25.07.2012 r., a w każdym razie dalsze prowadzenie postępowania dowodowego, byłoby celowe z uwagi na nieusprawiedliwione niestawiennictwo świadków. Niemniej nie zmienia okoliczności, że strona pozwana mogła być w tym czasie należycie reprezentowana, a nieuwzględnienie wniosku o odroczenie rozprawy, umotywowanego jedynie zaplanowanym urlopem wypoczynkowym pełnomocnika nie naruszało prawa tej strony do obrony przed Sądem.

Pozostałe zarzuty apelacji okazały się uzasadnione. W szczególności zgodzić się należało z zarzutem niewyjaśnienia przez Sąd Rejonowy wszystkich istotnych okoliczności dotyczących przyczyny rozwiązania z powodem umowy o pracę w trybie art.52 § 1 pkt 1 k.p. Przeprowadzone w tym zakresie przez Sąd I instancji postępowanie dowodowe jest bowiem niewystarczające do oceny zasadności złożonego powodowi w dniu 05.02.2011 r. oświadczenia o rozwiązaniu z nim umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia z powołaniem się na treść art.4 § 2 pkt c umowy o pracę.

Sąd Okręgowy zważył, że zgodnie z art.4 § 2 pkt c zawartej pomiędzy stronami w dniu 29.06.2010 r. umowy rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia mogło nastąpić w sytuacji, gdy dalsze obowiązywanie umowy z przyczyn dotyczących pracownika zagraża istotnym interesom spółki, w szczególności spółce grozi znaczna szkoda majątkowa albo pracownik ujawnił tajemnicę przedsiębiorstwa spółki osobom nieupoważnionym. Na powyższy artykuł powołał się pozwany pracodawca w treści oświadczenia o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę, poprzestając jedynie na jego wskazaniu, bez podania konkretnych zdarzeń i okoliczności uzasadniających jego zastosowanie. Gdyby zatem poprzestać na ocenie treści przedmiotowego dokumentu, stanowisko Sądu Rejonowego o niewskazaniu konkretnej i rzeczywistej przyczyny zwolnienia powoda należałoby uznać za słuszne, ponieważ istotnie przytoczenie w oświadczeniu o rozwiązaniu stosunku pracy jedynie podstawy prawnej nie spełniało wymogu określenia takiej przyczyny. Analizując jednak zgromadzony dotychczas materiał dowodowy Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że oceniając prawidłowość złożonego przez stronę pozwaną oświadczenia należało brać pod uwagę także okoliczności wskazywane w treści protokołu z posiedzenia Rady Nadzorczej pozwanej Spółki, które miało miejsce w dniu 05.02.2011 r. i na którym podjęte zostały trzy uchwały, a mianowicie: w sprawie odwołania powoda z funkcji członka zarządu, w sprawie powołania na jego miejsce innej osoby oraz dotyczącej upoważnienia zarządu

Spółki do rozwiązania z powodem i trzema innymi osobami zatrudnionymi w Spółce umów o pracę w związku z nieprawidłowościami w zakresie funkcjonowania operacyjnego (...) S.A. Jak wynika z zapisów przedmiotowego protokołu na posiedzeniu obecny był także powód oraz W. P. (2), których w obecności wszystkich zaproszonych osób, przewodniczący Rady Nadzorczej poinformował o decyzji Rady Nadzorczej i odczytał podjęte uchwały, uzasadniając, iż powyższe działania zostały podjęte na podstawie dotychczasowego materiału uzyskanego z Agencji (...) prowadzącej czynności operacyjne w (...) S.A., z którego wynika, iż wiceprezes W. H. w sposób ciągły działał na szkodę Spółki doprowadzając do znacznych strat finansowych. W następstwie tejże działalności polegającej m. in. na bezprawnym stosowaniu upustów dla kontrahentów spółki, obniżaniu cen na wyroby spółki oraz sporządzaniu umów niezgodnych ze stanem prawnym doprowadziło do zachwiania płynności spółki. Rada Nadzorcza jednomyślnie zobowiązała prezesa B. M. do rozwiązania umowy o pracę z powodem w trybie natychmiastowym na podstawie art.52 k.p.

Biorąc zatem pod uwagę, że powód w dniu wręczenia mu oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę został poinformowany przez przewodniczącego Rady Nadzorczej o przyczynach podjętych wobec niego działań Sąd Okręgowy uznał, że pozwany pracodawca wskazał wystarczająco konkretną przyczynę rozwiązania stosunku pracy z powodem. Zgromadzony materiał dowodowy nie jest natomiast wystarczający do oceny, czy podana przyczyna stanowi przyczynę rzeczywistą i uzasadniającą rozwiązanie z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia. Sąd Rejonowy nie przeprowadził bowiem postępowania dowodowego w tym zakresie, oddalając poszczególne wnioski dowodowe stron, w tym powoda o dopuszczenie opinii biegłego rewidenta, przesłuchanie I. W., W. P. (2), B. M., A. P., czy K. W., jak i strony pozwanej o przesłuchanie W. W., E. M., P. R., A. K., a także o przesłuchanie w charakterze strony pozwanej W. S., członka zarządu pozwanej spółki. Sąd I instancji poprzestał na przesłuchaniu świadków K. O. oraz A. B., a także na przesłuchaniu samego powoda. W ocenie Sądu II instancji, skoro Sąd Rejonowy dopuścił dowód z przesłuchania powoda winien był również uwzględnić wniosek o przesłuchanie wnioskowanej osoby w charakterze strony pozwanej. Ponadto zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym protokół z posiedzenia Rady Nadzorczej z dnia 05.02.2011 r., czy też zeznania świadka A. B. dotyczące okoliczności i przyczyn rozwiązania umowy o pracę z powodem, nie dawał podstaw do przyjęcia, że rozpoznawana sprawa jest dostatecznie wyjaśniona do jej rozstrzygnięcia. Tym samym nie można było obecnie uznać, że Sąd I instancji rozpoznał istotę sprawy, co skutkowało koniecznością uchylenia wyroku w zaskarżonej części i przekazaniem sprawy do ponownego rozstrzygnięcia, o czym orzeczono na podstawie art.386 § 4 k.p.c. pozostawiając Sądowi Rejonowemu rozstrzygnięcie o kosztach procesu w instancji odwoławczej.

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy przeprowadzi zatem stosowne postępowanie dowodowe zarówno poprzez przesłuchanie świadków, a w razie konieczności także z przesłuchania obu stron, jak i w drodze dopuszczenia dowodów z dokumentów, mające na celu wykazanie, czy wskazywana powodowi przez stronę pozwaną przyczyna rozwiązania z nim umowy o pracę jest przyczyną prawdziwą i uzasadniającą rozwiązanie stosunku pracy bez wypowiedzenia.